

Llegenda de Tresserres

Muntanyola

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Mas Tresserres
Emplaçament Mas Tresserres s/n. 08505 Muntanyola.

Coordenades:

Latitud: 41.85748
Longitud: 2.15927
UTM Est (X): 430217
UTM Nord (Y): 4634294

Classificació

Número de fitxa 08129-155
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Tradició oral
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVIII-XX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: No massa coneguda
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Pública

Fitxes associades:

[Tresserres](#)

Autoria de la fitxa Anna M. Gómez Bach
Data de registre de la fitxa: dl., 12/03/2007 - 01:00

Descripció

Anys enrere era costum, pels vols de Tots Sants, quan a les cases ja havien recollit el blat de moro, fer l'espellofada abans que aquest es florís. Això es feia a la nit, un cop arreglat el bestiar i amb l'ajuda del veïnat, cada dia en una casa diferent, fins que s'havia acabat el blat de moro. Llavors es feia la castanyada amb aiguardent i després cadascú a casa seva. L'espellofada solia ser una tertúlia molt agradable on s'explicaven infinitat de contes vora del foc. Un d'aquests contes era una llegenda, la de Tresserra de Muntanyola, i que diu així: Hi havia una vegada un home que va passar la nit a Tresserra i, ja de matinada, va sentir arrossegar cadenes per l'empedrat de l'entrada. Creient que era de dia, es va llevar i, en obrir la finestra, va veure que encara era fosc. Va escoltar per saber si estava somiant o si, de debò, havia sentit cadenes arrossegant. De cop va sentir una veu que deia: -On és en Joan? -A la cort dels bous- deia una altra veu. Ell sabia que no hi havia ningú que es digués Joan a la casa i va restar perplex. Al cap de poc va tornar a sentir les mateixes veus i el mateix ròssec de cadenes. Va sortir de la cambra amb una espelma que tenia i va voler esbrinar què era el que passava quan, de sobte, una bufada misteriosa li va apagar l'espelma. Esfereït va tornar a la cambra, d'on no va sortir fins que va ser de dia. Aquell mateix matí, en trobar els de la casa, va veure que aquests es comportaven d'una manera tan natural que semblava com si ningú més no hagués sentit res. Preocupat i volent aclarir les coses va preguntar: -Que heu sentit algun afany aquesta nit? -No -Es que m'ha semblat sentir un soroll. -No en feu cas, aquesta casa ressona molt! No va preguntar res més. Només tenia ganes d'anar-se'n com més aviat millor i així ho va fer. En comentar amb els veïns l'anècdota va rebre una resposta que el va treure de dubtes. Aquesta fou la següent: A Tresserra hi havia una ànima en pena. A la nit se senten veus i cadenes, sobretot quan hi ha algun foraster. Heu vist aquella mà que hi ha a la paret de l'escala. Doncs no s'esborra amb res, ni amb calç ni rasant-la, i si sembla que s'ha esborrat, al cap de poc torna a aparèixer. Diuen que està marcada amb sang. Anys després, fent obres, varen trobar un home enterrat a la cort dels bous, que varen portar al cementiri. Des de llavors mai més s'han sentit les veus ni les cadenes i aquella mà no l'ha vist mai més ningú.

Història

Bona part del llegendari popular es centra en històries relacionades amb cases abandonades i aïllades de la resta de la població. Aquest és el cas del gran mas de Tresserres; la casa actualment força inaccessible, abandonada i parcialment aterrada, es coneix també com la casa de les bruixes per part dels habitants del lloc. En aquest cas, la llegenda reula al període en què la casa era habitada, durant els segles XVIII i XIX, i la història narrada fa referència a l'existència de fantasmes i esperits i d'altres fenòmens estranys que es creu que habitaven aquests indrets.

Bibliografia

BRUNELLS, I. (1996). Muntanyola. Revista trimestral n. 7. setembre 1996. Ajuntament de Muntanyola. Muntanyola: 2

